

വെളിച്ചം റമദാൻ 2026

വെളിച്ചം സൗദി ഓൺലൈൻ വുർആൻ പഠന പദ്ധതി

വെളിച്ചം റമദാൻ ഡേ 03 (ഫെബ്രുവരി 23)

സുറ : ഫാതിർ

ആയത്ത് 14 മുതൽ 26 വരെ

Velicham Online

velichamsaudionline.com

സൗദി ഇന്ത്യൻ ഇസ്ലാഹി സെന്റർ

facebook.com/velichamsaudionline

youtube.com/velichamsaudionline

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ
وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ
الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكُمْ^ج وَلَا

يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ

യാതൊരു വ്യാഖ്യാനവും കൂടാതെത്തന്നെ ഈ വചനങ്ങളുടെ ആശയങ്ങൾ വ്യക്തമാണ്. ഇവിടെ 'നിങ്ങളുടെ ശിർക്ക്' (شرككم) എന്ന് പറഞ്ഞത് അവർ വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ഇത് സംബന്ധിച്ച് സു: മർയം 49, 50 എന്നീ വചനങ്ങളുടെ വിവരണത്തിൽ നാം വിവരിച്ചത് ഓർക്കുക. വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കപ്പെടുന്നവർ ആരായിരുന്നാലും അത് ശിർക്കുതന്നെയാണെന്ന് കഴിഞ്ഞ സുറ: 40, 41 ലും അവയുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിലും നാം കാണുകയും ചെയ്തു. അടുത്ത വചനവും താഴെ 22-ാം വചനവും പരിശോധിച്ചുനോക്കിയാലും മതിയാകും. എന്നിരിക്കെ, മരണമടഞ്ഞ മഹാത്മക്കളെ വിളിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കാമോ, അവരത് കേൾക്കുമോ ഉത്തരം ചെയ്യുമോ എന്നൊന്നും പരിശോധിക്കുകയോ അതിന് ന്യായീകരണം ഉണ്ടാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് കൂർആനെ ധിക്കരിക്കൽ മാത്രമാകുന്നു. ഈ ആയത്തിലെ അവസാന വാക്യം (ولا ينك مثل خير) അങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് വമ്പിച്ചൊരു താക്കീതാണ് നൽകുന്നത്. മേൽപറഞ്ഞ വസ്തുതകൾ വിവരിച്ചുതരുന്നത് അല്ലാഹുവാണ്; അവൻ എല്ലാം സസൂക്ഷ്മം അറിയുന്നവനാണ്: അറിഞ്ഞുംകൊണ്ടുതന്നെയാണിതെല്ലാം പറയുന്നതും; ഇത്രയും വ്യക്തമായും വസ്തുനിഷ്ഠമായും ഇവയെക്കുറിച്ച് നിങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞുതരുവാൻ വേറെ ആളില്ല; എന്നിരിക്കെ ഇതിനെതിരായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതും ന്യായീകരിക്കുന്നതും ആപത്താണ് എന്നൊക്കെയാണ് ആ വാക്യം ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത്.

വിഭാഗം - 3

❁ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى

اللَّهُ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

﴿16﴾ അവൻ (വേണമെന്ന്) ഉദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, നിങ്ങളെ അവൻ ഫേക്കി [നശിപ്പിച്ചു] കളയുകയും, ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടിയെ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

إِنْ يَشَاءُ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ

جَدِيدٍ ﴿١٦﴾

﴿17﴾ അത് അല്ലാഹുവിന്റെ മേൽ ഒരു വീര്യപ്പെട്ട [പ്രയാസപ്പെട്ട] കാര്യമല്ലതാനും.

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾

﴿15﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ ഹേ, മനുഷ്യരേ أَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ നിങ്ങൾ ആശ്രയക്കാരാണ് അല്ലാഹുവിനേക്കാൾ. وَاللَّهُ الْغَنِيُّ അല്ലാഹു ഹുവിനേക്കാൾ ധനസ്വന്തനാണ്, അന്യോശ്രയനാണ് الْحَمِيدُ സ്മരണീയനാണ്. ﴿16﴾ إِنْ يَشَاءُ അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം يُذْهِبْكُمْ നിങ്ങളെ പോക്കിക്കളയും, (നശിപ്പിക്കും) وَيَأْتِ വരുകയും ചെയ്യും പുതിയൊരു സൃഷ്ടിയുംകൊണ്ട് ﴿17﴾ وَمَا ذَلِكَ അതല്ലതാനും عَلَى اللَّهِ അല്ലാഹുവിന്റെമേൽ ഒരു വീര്യപ്പെട്ട (പ്രയാസമായ) കാര്യം

മനുഷ്യന്റെ -അവൻ എത്ര ദുർബ്ബലനോ യോഗ്യനോ ആവട്ടെ- ഓരോ ചലനവും, ഓരോ അടക്കവും അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായത്തെ മാത്രം ആശ്രയിക്കുന്നവയാണ്. അല്ലാഹുവിനുള്ള സഹായം കൂടാതെ ഒരു വിരൽപോലും അനക്കുവാനും, മടക്കുവാനും അവൻ സാധ്യമല്ല. അല്ലാഹുവിനാകട്ടെ ആരുടെയും യാതൊരു സഹായവും ആവശ്യവുമില്ല. എന്നിരിക്കെ മനുഷ്യൻ അവന്റെ എല്ലാ അപേക്ഷകളും പ്രാർത്ഥനകളും അല്ലാഹുവിൽ മാത്രമാണ് അർപ്പിക്കേണ്ടത്. ഒരു ദിവസം നബി തിരുമേനി ﷺ യുടെ പുറകിലായി ഒരു വാഹനപ്പുറത്ത് പോകുമ്പോൾ തന്നോട് ഇപ്രകാരം അവിടുന്ന് പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) ഉദ്ധരിക്കുന്നു:-

يا غلام إني أعلمك كلمات : احفظ الله يحفظك . احفظ الله تجده تجاهك . إذا سألت الله . وإذا استعنت فاستعن بالله . وأعلم أن الأمة لو اجتمعت على أن يضروك بشيءٍ قد كتبه الله لك . وإن اجتمعوا على أن يضروك بشيءٍ قد كتبه الله عليك الخ - رواه الترمذی

സാരം: 'കുട്ടി, ഞാൻ നിനക്ക് ചില വാക്യങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചുതരാം: നീ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളുക- അവൻ നിന്നെ സൂക്ഷിക്കും. നീ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുക- അവനെ നിന്റെ മുമ്പിൽ നീ കണ്ടെത്തും. നീ വല്ലതും ചോദിക്കുന്നപക്ഷം അല്ലാഹുവിനോട് ചോദിക്കുക. നീ വല്ല സഹായാഭ്യർത്ഥനയും ചെയ്യുന്നപക്ഷം അല്ലാഹുവിനോട് സഹായാഭ്യർത്ഥന ചെയ്യുക. നീ അറിഞ്ഞെക്കൂ; നിനക്ക് എന്തെങ്കിലും ഒരു ഉപകാരം ചെയ്യാൻ വേണ്ടി സമുദായം ഒന്നിച്ചുചേർന്നാലും അല്ലാഹു നിനക്ക് നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലാതെ അവർ ഉപകാരം ചെയ്കയില്ല. നിനക്ക് എന്തെങ്കിലും ഒരു ഉപദ്രവം ചെയ്യാൻ അവർ ഒരുമിച്ചു ചേർന്നാലും അവൻ നിന്റെ പേരിൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലാതെ അവർ ഉപദ്രവം ചെയ്കയില്ല'. (തി.)

ശിർക്കും ദൈവനിഷേധവും പുലർത്തിപ്പോരുന്ന മനുഷ്യസമുദായത്തെ നശിപ്പിച്ച് പകരം, തികച്ചും അനുസരണവും കുറും ഭക്തിയുമുള്ള ഒരു ജനസമുദായത്തെ ഇവിടെ സ്ഥാപിക്കുവാൻ അല്ലാഹുവിന് കഴിയും. മനുഷ്യവർഗത്തെത്തന്നെ നാമാവശേഷമാക്കി

വേറൊരു വർഗത്തെ ഭൂമിയിൽ കൊണ്ടുവരുവാനും അവൻ കഴിയും. അതൊന്നും അവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒട്ടും പ്രയാസപ്പെട്ട കാര്യമല്ല. പക്ഷേ, അവൻ അതിന് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. മഹത്തായ ചില ഉദ്ദേശ്യലക്ഷ്യങ്ങളോടുകൂടിയാണ് അല്ലാഹു മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ട് നിശ്ചിത അവധിവരെ അവരെ അവൻ അവശേഷിപ്പിക്കുകയാണ്.

﴿18﴾ കുറ്റം വഹിക്കുന്ന ഒരു ദേഹവും മറ്റൊന്നിന്റെ കുറ്റം വഹിക്കുകയില്ല. ഭാരം പിടിപെട്ട ഒരു ദേഹം അതിന്റെ ചുമടേടുക്കുന്നതിന് (മറ്റൊരാളെ) വിളിക്കുന്ന പക്ഷം, അതിൽനിന്ന് യാതൊന്നും തന്നെ വഹിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല; അത് അടുത്ത ബന്ധമുള്ളവനായിരുന്നാലും ശരി.

തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ (നേരിൽ കാണാതെ) അദൃശ്യനിലയിൽ ഭയപ്പെടുകയും, നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരെ മാത്രമേ നീ താക്കീത് ചെയ്യേണ്ടതുള്ളൂ. ആർ (ആത്മ) പരിശുദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നുവോ അവൻ, തനിക്ക് (ഗുണത്തിന്) വേണ്ടിത്തന്നെ പരിശുദ്ധി അടയുന്നു. അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണ് തിരിച്ചുചെല്ലൽ.

وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَإِن تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمِلِهَا لَا تُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۚ

إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ ۚ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۚ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ

﴿18﴾ കുറ്റം വഹിക്കയില്ല **وَازِرَةٌ** ഒരു കുറ്റക്കാരിയും (കുറ്റക്കാരിയായ ദേഹവും, ആത്മാവും) **وَزْرَ أُخْرَىٰ** മറ്റൊന്നിന്റെ കുറ്റം **تَدْعُ** വിളിച്ചാൽ, ക്ഷണിച്ചാൽ **مُثْقَلَةٌ** ഒരു ഭാരം പിടിപെട്ട ദേഹം **إِلَىٰ جَمِلِهَا** അതിന്റെ ചുമട്ടിലേക്ക് (ചുമടേടുക്കാൻ) **لَا تُحْمَلْ** വഹിക്ക (ഏറ്റെടുക്ക)പ്പെടുകയില്ല **مِنْهُ شَيْءٌ** അതിൽനിന്ന് യാതൊന്നും അത് (അവൻ) ആയിരുന്നാലും **ذَا قُرْبَىٰ** അടുത്ത ബന്ധമുള്ളവൻ നീ താക്കീത് ചെയ്യേണ്ടതുള്ളൂ **الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم** ഭയപ്പെടുന്നവരെ (മാത്രം) **تَزَكَّىٰ** തങ്ങളുടെ റബ്ബിനെ അദൃശ്യനിലയിൽ, കാണാതെ **الصَّلَاةَ** നമസ്കാരം നിലനിറുത്തുകയും ചെയ്ത ആർ, ആരെങ്കിലും പരിശുദ്ധി പ്രാപിച്ചു, ആത്മശുദ്ധിനേടി **فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ** എന്നാലവൻ നിശ്ചയമായും പരിശുദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നു **لِنَفْسِهِ** തനിക്ക് വേണ്ടിത്തന്നെ **إِلَى اللَّهِ** അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാണ് **الْمَصِيرُ** തിരിച്ചുചെല്ലൽ

ഒരാളുടെ കുറ്റം മറ്റൊരാൾ ഏറ്റെടുക്കുകയോ, മറ്റൊരാളുടെമേൽ ചുമത്തപ്പെടുകയോ, രണ്ടും അല്ലാഹുവിന്റെ കോടതിയിൽ സംഭവിക്കുകയില്ല. കുറ്റഭാരം താങ്ങാൻ വയ്യാത്തവർ, തങ്ങളുടെ ഭാരത്തിൽനിന്നൊരു പങ്ക് വഹിക്കുവാൻ തങ്ങളുടെ ഏറ്റവും

ഉറ്റ ബന്ധുക്കളോടുപോലും അപേക്ഷിച്ചാൽ, ആ അപേക്ഷ സ്വീകരിക്കുവാൻ ആളെ കിട്ടുകയുമില്ല. കാരണം, ഓരോരുത്തർക്കും മതിയാവോളം കാര്യം അവരവർക്കുതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കും. (لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ) ഒരാൾ അതിന് സമ്മതിച്ചുവെന്ന് സങ്കൽപ്പിച്ചാൽതന്നെ അത് നടപ്പിലാക്കുകയുമില്ല. കാരണം, ഓരോരുത്തന് ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിയുടെ ഗുണത്തിനും ദോഷത്തിനും ഉത്തരവാദി അവൻതന്നെയാണെന്നാണ് അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ള നീതിനിയമം. (هَٰذَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ) അപ്പോൾ 'അതിന്റെ കുറ്റം ഞാൻ ഏറ്റുകൊള്ളാം, അത് പ്രവൃത്തിച്ചുകൊള്ളുക' എന്ന് ചിലർ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ പറയാറുള്ളത് വെറും പാഴ്വാക്കാണെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. (സു: അൻകണ്ഡുത്ത് 12 ഉം 13 ഉം വിവരണം ഓർക്കുക.)

(19) അന്ധനും, കാഴ്ചയുള്ള
വനും സമ്മാപുകയില്ല;

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾

﴿ 20 ﴾ അന്ധകാരങ്ങളും, പ്രകാശ
വുമായൊട്ടെ, (അവയും സമമാവുക)
ഇല്ല.

وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ

﴿21﴾ തണലും, സൂര്യോഷ്ണവും
(അഥവാ ഉഷ്ണക്കാറ്റും) ആകട്ടെ,
(സമമാവുക) ഇല്ല.

وَلَا الظِّلُّ وَلَا الْحَرُورُ

❧ 22 ❧ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരും, മര
 ണമടഞ്ഞവരുമാകട്ടെ സമമാവുകയി
 ല്ല. നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു അവൻ
 ഉദ്ദേശിക്കുന്നവരെ കേൾപ്പിക്കും.
 ‘ക്വാബ്ദ്’ (ശ്മശാനം)കളിൽ ഉള്ള
 വരെ നീ കേൾപ്പിക്കുന്നവനല്ല.

وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا
الْأَمْوَاتُ^ج إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ^ح مَن يَشَاءُ^د
وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ^ه مِّنَ الْقُبُورِ

﴿ 23 ﴾ നീ ഒരു താക്കീതുകാരനല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) അല്ല.

 إِنَّ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ

﴿19﴾ وَالْبَصِيرُ ^{അന്ധൻ} الْأَعْمَى ^{സമമാവുകയില്ല} وَمَا يَسْتَوِي ^{കാഴ്ചയുള്ളവനും}
 ﴿20﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ ^{അന്ധകാരങ്ങളും (ഇരുട്ടുകളും)} وَلَا النُّورُ ^{ഇല്ല} وَلَا الظُّلُمَاتُ ^{പ്രകാശവും ഇല്ല}
 ﴿21﴾ وَلَا الظِّلُّ ^{തണലുമില്ല} وَلَا الْحَرُورُ ^{സുര്യോഷ്ണവുമില്ല, ഉഷ്ണക്കാറ്റുമില്ല}
 ﴿22﴾ وَمَا يَسْتَوِي ^{സമമാവുകയില്ല} وَلَا الْأَمْوَاتُ ^{ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർ} مَرِئِينَ ^{മരണപ്പെട്ട}
^{വരുമില്ല} إِنَّ اللَّهَ ^{നിശ്ചയമായും അല്ലാഹു} يُسْمِعُ ^{കേൾപ്പിക്കുന്നു} مَنْ شَاءَ ^{അവൻ ഉദ്ദേശി}

കുന്നവരെ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ കേൾപ്പിക്കുന്നവൻ مَنْ فِي الْقُبُورِ കബ്റുകളിലുള്ളവരെ **﴿23﴾** إِنَّ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ നീ അല്ല **﴿23﴾** ഒരു താക്കീതുകാരനല്ലാതെ

സത്യവിശ്വാസവും സത്യനിഷേധവും തമ്മിലും, വിശ്വാസികളും അവിശ്വാസികളും തമ്മിലും- ഒരിക്കലും സന്ധിയും യോജിപ്പും ഉണ്ടാകാത്തവിധം- പരസ്പരം വൈരുദ്ധ്യമാണുള്ളതെന്ന് ചില ഉദാഹരണങ്ങളാണ് ഇവ എന്ന് മൊത്തത്തിൽ പറയാം. ഓരോ ഉപമയെപ്പറ്റിയും ചിന്തിക്കുന്നവർക്ക് ഓരോന്നിലും അടങ്ങിയ പ്രത്യേകത ഏറെക്കുറെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതുമാണ്, 'കബ്റുകളിലുള്ളവരെ നീ കേൾപ്പിക്കുകയില്ല' എന്നതിനെക്കുറിച്ച് സു: നാല് 80 ൽ വിവരിച്ചത് ഇവിടെയും സ്മരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. നബി ﷺ ജനങ്ങളെ നിർബന്ധപൂർവ്വം സത്യവിശ്വാസം സ്വീകരിപ്പിക്കുവാൻ ബാധ്യസ്ഥനല്ല, അവരെ വേണ്ടപോലെ താക്കീത് ചെയ്താൽമതി എന്നാണ് 23-ാം വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം. അല്ലാതെ, സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കേണ്ടതില്ല എന്നല്ല ഉദ്ദേശ്യം. അടുത്ത വചനം നോക്കുക:

﴿24﴾ നിശ്ചയമായും നാം നിന്നെ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കുന്നവനും, താക്കീത് നൽകുന്നവനുമായി കൊണ്ട് യഥാർത്ഥ (മത)ത്തോടു കൂടി അയച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു സമുദായവും തന്നെ, അതിൽ ഒരുതാക്കീതുകാരൻ കഴിഞ്ഞുപോകാതെയിരുന്നില്ല.

﴿25﴾ ഇവർ നിന്നെ വ്യാജമാക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ഇവരുടെ മുമ്പുള്ളവരും (ഇതുപോലെ) വ്യാജമാക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ റസൂലുകൾ വ്യക്തമായ തെളിവുകളോടും, ഏടുകളോടും, പ്രകാശം നൽകുന്ന വേദഗ്രന്ഥത്തോടും കൂടി അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നിരുന്നു.

﴿26﴾ പിന്നീട്, (അവരിൽ) അവിശ്വസിച്ചവരെ ഞാൻ പിടിച്ച് (ശിക്ഷിച്ചു). അപ്പോൾ എന്റെ പ്രതിഷേധം എങ്ങനെയായി (-നോക്കുക)?!

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا
وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾

وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ فَكَيْفَ
كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٥﴾

﴿24﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥത്തോടുകൂടി بَشِيرًا സന്തോഷമറിയിക്കുന്നവനായിട്ടും وَنَذِيرًا താക്കീതുകാരനായും **﴿24﴾** وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا കഴിഞ്ഞുപോകാതെ അതിൽ نَذِيرٌ ഒരു സമുദായവും തന്നെയില്ല

ഒരു താക്കീതുകാരൻ ﴿25﴾ وَإِنْ يُكَذِّبُوكَ അവർ (ഇവർ) നിന്നെ കളവാക്കുകയാണെങ്കിൽ فَقَدْ كَذَّبَ എന്നാൽ കളവാക്കിയിട്ടുണ്ട് الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ഇവരുടെ (അവരുടെ) മുമ്പുള്ളവർ جَاءَهُمْ അവർക്ക് വന്നു, ചെന്നു رُسُلُهُمْ അവരുടെ റസൂലുകൾ بِالْبَيِّنَاتِ വ്യക്തമായ തെളിവുകൾകൊണ്ട് وَبِالْزُّبُرِ ഏടുകൾകൊണ്ടും وَبِالْكِتَابِ വേദഗ്രന്ഥംകൊണ്ടും الَّذِينَ كَفَرُوا അവിശ്വസിച്ചവരെ ﴿26﴾ ثُمَّ أَخَذْتُ പ്രകാശം നൽകുന്ന ثُمَّ أَخَذْتُ അവിശ്വസിച്ചവരെ فَكَيْفَ كَانَ അപ്പോൾ എങ്ങനെയായി نَكِيرٍ എന്റെ പ്രതിഷേധം

ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേക ജനവിഭാഗത്തിനാണ് أمة (ഉമ്മത്ത് = സമുദായം) എന്ന് പറയുന്നത്. തൗഹീദ് പ്രബോധനം ചെയ്യാനും അതിനെ അംഗീകരിക്കാത്തവർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ ശിക്ഷയെക്കുറിച്ച് താക്കീത് ചെയ്യാനും പ്രവാചകൻമാർ നിയോഗിക്കപ്പെടാത്ത ഒരു സമുദായവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അത് നിഷേധിച്ച സമുദായങ്ങളുടെമേൽ അല്ലാഹു ശിക്ഷാനടപടി എടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ സമുദായവും അത് ഓർത്തിരിക്കട്ടെ എന്ന് സാരം. എന്നാൽ, ഓരോ സമുദായത്തിലുമുണ്ടായിരുന്ന പ്രവാചകൻമാരെക്കുറിച്ച് നമുക്ക് വിശദമായി അറിവ് കിട്ടിയിട്ടില്ല. കൂർആനിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടവരെ സംബന്ധിച്ച് മാത്രമേ നമുക്ക് അറിവ് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളൂ. അല്ലാഹു പറയുന്നു: وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَّن قَصَصْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَّن لَّمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ (നിനക്കുമുമ്പ് നാം പല റസൂലുകളെയും അയക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നാം നിനക്ക് വിവരിച്ച് തന്നിട്ടുള്ളവരും അവരിലുണ്ട്. നിനക്ക് വിവരിച്ച് തന്നിട്ടില്ലാത്തവരും അവരിലുണ്ട്. 40 : 78 ആകയാൽ നമുക്ക് വിവരം സിദ്ധിച്ചവരിൽ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമായും, അല്ലാത്തവരിൽ പൊതുവായും നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. വിശ്വസിക്കൽ നിർബന്ധവുമാണ്.

നബിമാർക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയ മൂന്നുതരം ലക്ഷ്യങ്ങളെ ഇവിടെ എടുത്തുകാട്ടുന്നു:

1. വ്യക്തമായ തെളിവുകൾ (البينات) ബുദ്ധികൊണ്ട് കണ്ടെത്താവുന്ന യുക്തിന്യായങ്ങളും, പ്രകൃതിദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും, അമാനുഷിക ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടും.
2. ഏടുകൾ (الزُّبُر) അഥവാ ഇബ്റാഹീം നബി (അ), ദാവൂദ് നബി (അ) മുതലായവർക്ക് നൽകപ്പെട്ടതുപോലെയുള്ള ഏടുകൾ.
3. പ്രകാശം നൽകുന്ന വേദഗ്രന്ഥം (الكتاب المنير). തൗറാത്ത്, ഇൻജിൽ എന്നീ വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ ഇവിടെ അറിയുന്നത് നന്നായിരിക്കും: 1) ഓരോ സമുദായത്തിലും പ്രവാചകൻമാർ കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ടെന്ന് അല്ലാഹു പറഞ്ഞുവല്ലോ. അതിനാൽ, ഏതെങ്കിലും സമുദായക്കാർ തങ്ങളുടെ മതാചാര്യൻമാരായി എണ്ണിവരുന്നവരെല്ലാം നബിമാരായിരുന്നുവെന്ന് നിശ്ചയിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഒരുപക്ഷേ ആയിരിക്കാം; തൗഹീദ് മുതലായ മൗലികസിദ്ധാന്തങ്ങൾക്കെതിരായി ആ സമുദായത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന വിശ്വാസാചാരങ്ങൾ പിൻക്കാലത്ത് ഉടലെടുത്തതുമായിരിക്കാം എന്നുമാത്രമേ പറയുവാൻ സാധിക്കൂ. രണ്ടിലൊന്ന് തീർത്തുപറയുവാൻ തക്കതായ ചരിത്രലക്ഷ്യംതന്നെ വേണം.

2) 24-ാം വചനത്തിൽ 'കഴിഞ്ഞുപോയി' എന്ന് നാം അർത്ഥം കൽപിച്ചത് لا (ഖലാ) (*) എന്ന ക്രിയക്കാണ്. 'കഴിഞ്ഞു, ഒഴിഞ്ഞു, തീർന്നു, കാലിയായി, ഒഴിഞ്ഞു പോയി' എന്നൊക്കെയാണ് ആ ക്രിയയുടെ അർത്ഥം. സ്ഥലത്തിലോ കാലത്തിലോ വരുന്ന ഒഴിവിനെ ഉദ്ദേശിച്ച് അത് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു. 'മരണപ്പെട്ടു' എന്ന ആ വാക്കിന് അർത്ഥമില്ലതന്നെ. മരണംമൂലം ഉണ്ടാകുന്ന ഒഴിവിലും ഉപയോഗിക്കുമെന്ന് മാത്രം. കൂർ ആനിൽ 28 സ്ഥലങ്ങളിൽ ഈ ക്രിയയിൽ നിന്നുള്ള പദങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'മരണമടഞ്ഞു' എന്നുമാത്രം അർത്ഥം നൽകേണ്ടതായ ഒരു ഉദാഹരണവും അതിൽ കാണുകയില്ല. ഈസാ നബി (അ) ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടോ, അതല്ല മരണപ്പെട്ടുപോയിരിക്കുന്നുവോ എന്ന വിഷയം -കൂർആന്റെയും ഹദീഥുകളുടെയും വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകൾ തൃപ്തി അടയാതെ- ഇന്ന് പലരും ജനങ്ങളിൽ ആശയക്കുഴപ്പത്തിനും, കക്ഷിതാൽപര്യത്തിനും ഇടയാക്കിയിരിക്കുകയാണല്ലോ. ഈസാ നബി (അ) മരണപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ താൽപര്യമുള്ളവർ തങ്ങൾക്ക് തെളിവുകളായി സമർപ്പിക്കാൻ ഉള്ള ഒന്നാണ് ഈ വചനം. ഈ തെളിവ് സ്വീകാര്യമല്ലെന്ന് മേൽപറഞ്ഞതിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്.

(*) الخلل يستعمل في الزمان والمكان - مفردات الراغب